

A Pécsi Ítéltábla a Takács és Kiss Ügyvédi Iroda (által képviselt **felperes neve**. (felperes címe) felperesnek - dr. Fischer Sándor ügyvéd által képviselt **I.rendű alperes neve** (I. rendű alperes címe) I.rendű és **II.rendű alperes neve** (II. rendű alperes címe) II.r.rendű, dr. Diczendy Zsuzsanna jogtanácsos által képviselt **III.rendű alperes neve** (III. rendű alperes címe.) III.rendű alperesek ellen - tulajdonjog megállapítása iránt indított perében a Zala Megyei Bíróság 2011. április hó 15. napján kelt 4.G.40.172/2010/20. számú ítélete ellen - a felperes által 23. és 30. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja azzal a pontosítással, hogy a felperest az illeték leletezés terhe mellett történő lerovására - kötelezés helyett - felhívja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az I., II.rendű alpereseknek 15 napon belül egyetemleges jogosultsággal 50.000 (ötvenezer) forint másodfokú perköltséget és az állami adóhatóság felhívására 900.000 (kilencszázezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes keresetét érdemben vizsgálta, és a keresetet elutasította. Megállapította, hogy felperes keresetétől elállott, az I.,II. és III.rendű alperesek az elálláshoz hozzájárultak, azonban a bíróság döntése előtt hozzájáruló nyilatkozatukat visszavonták. Kifejtette, hogy az alperesi hozzájárulás eljárásjogi nyilatkozat, visszavonását a Polgári Perrendtartás nem tiltja, ezért az eljárást megszüntető végzés meghozatala előtt a nyilatkozat visszavonható.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, fellebbezésében az ítélet hatályon kívül helyezését, a per megszüntetését, és a perköltség leszállítását kérte hivatkozással arra, hogy az elálláshoz történt alperesi hozzájárulás nem vonható

vissza, e nyilatkozat a per során csak egyszer tehető meg, azt véglegesnek kell tekinteni, a nyilatkozattal alperesek az érdemi tárgyalásról, az érdemi döntéshozatalról lemondtak. Álláspontja szerint a felperes elállása és alperesek hozzájárulása folytán az elsőfokú bíróságnak a pert meg kellett volna szüntetnie. Sérelmezte az I.,II.rendű alperesek javára megállapított ügyvédi munkadíj összegét, hivatkozással arra, hogy az ügy tárgyi súlyához, az ügyben kifejtett tevékenységhez képest a megállapított ügyvédi munkadíj rendkívül eltúlzott mértékű.

Az I.,II.rendű alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a tényállást a fellebbezéssel támadott részben helyesen állapította meg, és helyes jogi következtetést is vont le, döntése helyes és megalapozott, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés és Pp. 254. § (3) bekezdése alapján, helyes indokaira figyelemmel helybenhagyta.

A felperes fellebbezésével összefüggésben a másodfokú bíróság az alábbiakra utal:

A keresettől elállás és a hozzájáruló nyilatkozat a felperesnek, illetve alperesnek eljárásjogi rendelkező nyilatkozata, amelynek anyagi jogi hatása nincs. Anyagi jogi hatály hiányában az eljárásjogi rendelkező nyilatkozat nem azonos a jogról való lemondással, az elállás és a hozzájárulás önmagában a kívánt joghatást, a permegszüntetést nem eredményezi, ehhez a bíróság eljárási cselekménye, határozata szükséges. (Az elállás tekintetében hasonló tartalmú eseti döntések közzétételére került sor BH1992/269., és BH1992/785. szám alatt).

A Pp. 160. § (1) bekezdése értelmében a felperes a per érdemi tárgyalása előtt keresetétől az alperes hozzájárulása nélkül is elállhat, az érdemi tárgyalás megkezdése után azonban csak akkor, ha az alperes az elálláshoz hozzájárul. A permegszüntetéshez - amennyiben az érdemi tárgyalás már megkezdődött - a felperes és alperes jognyilatkozatára is szükség van, azonban bármelyik nyilatkozat a bíróság döntéséig visszavonható. A fentiekre tekintettel helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az alperesek hozzájárulását utóbb visszavonó nyilatkozatra figyelemmel a permegszüntetést mellőzte, és az ügyben érdemi döntést hozott.

A fentiekből is következően téves az elsőfokú bíróságnak az a jogi álláspontja, hogy a jelen perben az illeték mérséklésének van helye. Az Itv. 58. § (2) bekezdése alapján az illeték mérséklésének alapja nem a felperes elállása, hanem a per elállás folytán megszűnése. Jelen ügyben permegszüntetésre nem került sor, így az illeték mérséklésére nincs lehetőség.

Az elsőfokú bíróság a pertárgy értékét 24.323.542 Ft-ban állapította meg, így a fizetendő elsőfokú eljárási illeték az 1990. évi XCIII. törvény 42. § (1) bekezdés a./ pontja alapján 900.000 Ft. A felperes az elsőfokú eljárás során illetékfeljegyzési jog kedvezményében nem részesült, a kereseti kérelemre csak 180.000 Ft illetéket rótt le, az illeték kiegészítésére az elsőfokú bíróság a felperest nem az eljárás során hívta fel. A 74. § (2) bekezdése szerint, ha az illeték megfizetését a kötelezett felhívás ellenére elmulasztotta, de a beadványt nem utasították el, a meg nem fizetett illetéket a mulasztási bírsággal együtt lelet alapján az állami adóhatóság előírja. Az elsőfokú bíróság tehát akkor járt volna el helyesen, ha a kereseti illeték kiegészítésére - 720.000 forint illeték lerovására - a felperest az Itv. 74. § (2) bekezdése alapján leletezés terhe mellett az elsőfokú eljárás során, de legkésőbb az elsőfokú bíróság határozatának meghozatalakor felhívja. Az elsőfokú bíróság azonban a felperest - felhívás helyett - 90.000 forint illeték megfizetésére kötelezte a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint, a másodfokú bíróság ezért e részben pontosította az elsőfokú bíróság ítéletét. Miután az elsőfokú bíróság a fizetendő illeték összegét tévesen állapította meg, a másodfokú bíróság a másodfokú tárgyaláson végzéssel felhívta a felperest a még hiányzó 630.000 Ft illeték lerovására is.

Az I.,II.r. rendű alpereseket megillető elsőfokú perköltség összegét helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság A 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a./ és b./ pontja értelmében megállapítható ügyvédi munkadíj a pertárgy értéke alapján 2.361.000 Ft lett volna. Az I.,II.rendű alperesek képviselője négy tárgyaláson vett részt, egy részletes előkészítő iratot, érdemi ellenkérelmet és két további beadványt terjesztett be az elsőfokú eljárás során. Ennek megfelelően mérlegelte az elsőfokú bíróság a kifejtett ügyvédi tevékenységet a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése szerint és helyesen állapította meg, hogy a kifejtett tevékenységgel arányban álló munkadíj az I.,II.rendű alperesek jogi képviselője részére 300.000 Ft és 200.000 Ft.

Az alaptalanul fellebbező felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az I.,II.rendű alperesek másodfokú eljárásban felmerült költségét megtéríteni, mely költség az I.,II.r. alpereseket képviselő ügyvéd 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) és (6) bekezdése alapján megállapított, a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban álló I-II.r. alperesek egy rövid terjedelmű beadványt terjesztettek elő- munkadíja.

Pécs, 2012. január 11.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné Dr. Antók Éva s.k. előadó bíró, Dr. Zóka Ferenc s.k. bíró